

بهمنگونه که درازی قد هم دلیلی برای شرافتی نخواهد بود. آنچه مهم است عقل و خرد متعهد و هدفدار است، بکوشید آن را درست کنید.
۲ - آنها که شما را مسخره میکنند جاھلنند - به جاھلان نباید گوش فرا داد.

۳ - عزیزم، لازم نیست در این مورد به پزشک مراجعه کنید. راه حلی به شما ارائه نخواهد داد بهتر است بجای احساس حقارت موجبات رشد فکری و علمی خود را فراهم آوری که آنچه باقی میماند حاصل فکر است نه طول قد. شما امروزه بوعلى سینا، ادیسوون، ... را می‌شناسید که افرادی مهم بودند. طول قد هیچکدام از آنها را نمی‌دانید. بکوش عاقلتر از این باشی که برای تمسخر مردم خود را بباری.

خواهر گرامی س...

از حسن نظر شما تشکر می‌شود. توجه شما را به نکات ذیل جلب می‌کنم:

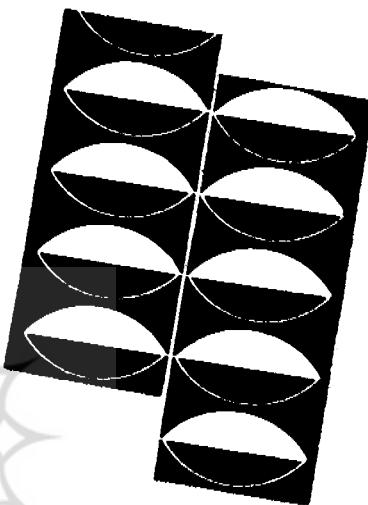
۱ - همینکه در باره خود هشیار و بیداریسد و موافع رشد را می‌شناسید و در بی رفع آن هستید تفضل الهی است و نشان میدهد که مورد رحمت او هستید. از این امر شاکر باشید.

۲ - خود را نگران و تنها احساس نکنید. اگر هیچکس در این جهان نداشته باشد خدا را دارید و کسیکه خدا دارد بیکس و تنها نیست. به او توکل کنید و خود را به او بسپارید.

۳ - شما خود بزرگ و مکلفید. کاستی های خانواده نباید برشما اثری منفی بر جای بگذارد.

۴ - اینکه آینده چه خواهد شد با خداست. ما زندگی را وظیفه میدانیم و در انجام وظیفه اگر موفقیت و سروری پدید آید مست نمی‌شویم و اگر نومیدی و شکستی حاصل شود خود را نمی‌بازیم.

روان‌شناس پاسخ میدهد

آقای م - پ

بنظر ما شما و دوستان تان اشتباہ می‌کنید. کم هوش نیستید، بجهت نگران بباشید. در سایه کاروتلاش هر کس می‌تواند به درجه‌ای بیشاز آنچه که مورد انتظار اوست برسد. هم چنان درستگر مدرسه به کار و کوشش بپردازید و از خداوند نیز کمک بخواهید.

آقای غلامعلی - میرشکاری

سلام علیکم
بحمد الله که فردی تحصیلکرده، جوان و عاقلی.
۱ - کوتاهی قد که دلیل بر عیب و نقشی نیست

نیست ؟ میزان فشار واردہ از سوی معلم برآ و معقول است؟

اگر از نظر موارد فوق مسأله‌های نداشته‌ید و در رابطه با رفتار خود مطمئن بودید که عقلانی است محتمل است فرزند شما بیمار باشد. شار دادن او به یک پزشک متخصص کودکان و یا متخصص اعصاب و روان مفید خواهد بود.

قم برادر

از مومن هرگز فاسق و کافر بدیا نمی‌آید و یا از کافر موس زاده نمی‌شود. بر اساس بینش اسلامی ماهر کودکی در هرخانواده و محیطی که بدیا آید دارای فطرت باک و خدا آشناست، همه با فطرت توحید به دنیا می‌آیند. این محیط تربیت و معاشرت است که بعدها کودک را به رنگ خود در می‌آورد. والدین کمونیست فرزند خود را منکر خدا می‌پرورانند و والدین مسلمان فرزندان خود را مسلمان. علاوه بر آیات قرآن که در این رابطه گویا هستند حدیث معروفی از پیامبر ماست که همه آن را شنیده‌اند: **کل مُولود يُولَدُ على الفِطْرَةِ وَ لَكُنَّ أَوْهَ يَهُوَدِيَهُ وَ يَنْصَارِيَهُ وَ يَمْجُسِيَهُ**.

برادر محسدی - یزد

اینکه برخی از کودکان والدین خوبی دارند ولی فاسد بار می‌آیند و برعکس، بدان خاطر است که والدین کودک تنها یکی از عوامل تربیت او بحساب می‌آیند، بغير از آنان طفل تحت ناء شیر برادران، خواهران، خویشاں بستکار، دوستان و معاشران، معلم‌ان

۵ - برای عمل به دانسته‌های خود اراده و خواست، و از آن مهمتر ایمان و باور لازم است و این از راه مداومت و تلقین و القاء، تعهد و نذر امکان پذیر است.

آفای م . د . تهران

شتابزدگی درامر تحصیل، اصرار باینکه کودک هوجه زودتر به مدرسه برود نه تنها به نفع کودک و آینده او نیست بلکه ریانه‌ا و عوارض بسیاری را در بر دارد. برخی از دران و مادران حتی تغییراتی در شناسنامه پدید می‌آورند که او یک‌سال زودتر به مدرسه برود و در نتیجه یک‌سال زودتر فارع التحصیل شود!

این اقدام اولاً "ظلم به حق کودک است زیرا شما زودتر از زمان معهود او را از بازاری و تفریح باز داشتماید، او شرعاً "حق داشت ۷ سال بازی کند. ثانیاً" فکر و ذهن نسوز و رشد نیافنه او را خسته کرده‌اید بگونه‌ای که طی مراحل بعدی تحصیل برای اودشور است و ثالثاً "براساس تجارب اینگونه کودکان بعدها در جا می‌زند و مالیات وقت گذاری های پیشرسرا بطور مضاعف دریافت می‌کنند.

خانم - ز - ح - تبریز

در سورد لجیازی کودکان قبلاً "هم مطالبی را عرضه داشته ایم. در برخی از سنین مثل سن ۲ س ۵ لجیازی جزئی از مراحل رشد کودک است و باید با مدارا این مرحله طی شود. در مورد فرزند ۷ ساله، شما نخست باید ریشه هارا بیابید. آبادر او این امر سابقه داشته است؟ از علم و مدرسه‌اش راضی است؟ در مدرسه مورد تحقیر و سرزنش بچه‌ها بخاطر فقر و یا لباس

الگوهای اجتماعی، رهبران اجرائی و معنوی عوامل و شرایط غذایی، روانی و ... می باشد طبیعی است هر مقدار جاذبه یک عامل سبب به عوامل دیگر قویتر باشد طفل بیشتر تحت تاثیر آن قرار می گیرد.

خواهر ج - ارادک

در مورد لجیازی فرزندتان زیاد نگران نباشید برخی از بچه‌ها در سنین نوجوانی دچار چنین وضع و حالتی می‌شوند و سر از لجیازی و بیکاری در می‌آورند. همان روشی را که شما در پیش گرفته‌اید درست است، او را کنک تر نماید بازیاب نرم و ملایم و از روی خیرخواهی با او بخورد کنید. مطمئناً رو به راه خواهد شد.

خانم ز - الف - ورامین

نامه‌های شما و مخصوصاً "نامه طولانی ۱۲ صفحه‌ای شما را با دقت مطالعه کردم:

- از شما که دختری تحصیلکرده و دانشجو هستید توقع نداریم که اینگونه فکر کنید. مگر ارزش انسان به چهره زیبای اوست؟ مگر سالکبر چهره داشتن ارقader و بهای آدمی می‌کاهد؟ آنچه مهم است یاکی، تقوا، ایمان و شرافت است.
- آدمی باید در صدد تکمیل آنها باشد.
- گمان می‌رود ناراحتی های مادر در شما انر گذارده و به بیماری افسردگی و یا اختلالی مشابه گرفتاری شده است. شما جوانید و میتوانید سرپای خود بایستید و خود را درمان کنید و این درمان برای آینده زندگی و شغلتان و خانواده‌ای که تشکیل میدهید ضروری است.
- شما اگر بخواهید میتوانید خود پرشک خود باشید. در عین حال برای تسريع در سلامت

ضروری است به یکی از متخصصان اعصاب و روان مراجعه کنید.

ا.ک - بندر لنگه

در مورد برادرتان که در مدرسه استثنایی است معروض میدارم در شرایط موجود از نظر علمی اقدامی برای نجات شان نمی‌توان داشت نه در آنجا و نه در تهران. باید شرایط و امکانات لازم را برای بهتر کردن زندگی او در همان منطقه تهییه بیینید. کارهای دستی ساده و آسان به او واگذار کرده و تحت نظرش داشته باشد.

معلم محترم

آری - این حق دانش آموز است که به نصره خود اعتراض داشته باشد. زیرا شما با دادن نمره‌ای درجه و رتبه او رامعن کرده و او را در موقعیت ویژه‌ای قرار داده‌اید. او حق دارد نسبت به وضع خود معتبر باشد.

اما معلم، وظیفه دارد با زبان خود بادلایل قانع کننده به او تفهیم کند که حقش همان نمره‌ای است که گرفته است چه اشکالی دارد معلم ورقه شاگرد را به اوتشار دهد؟ و یا تفهیم کند که در فلان درس شفاهی به فلان سؤال غلط پاسخ داده است. البته معلم شرطی در این کار موفق خواهد بود که در تصحیح ورقه و برگزاری از حب و بغض و تصفیه حسابهای جریان سال موفق باشد.

خواهر س . د . هرمزگان

این شیوه غلطی در تربیت است که در کلاس فقط شاگردان تیز هوش همیشه مورد تشویق قرار گیرند و شاگردان ضعیف بهره‌ای نداشته

برخوردهای تن و زننده والدین با یکدیگر آنهم در حضور کودک اثرات نامیمومی بر کودکان وارد می‌سازد، این اثرات در کودکان خردسال بیک گونه است و در نوجوانان و بالغان به صورت دیگر.

کودکان خردسال از تماسی‌صحنه های درگیری، بگومنو و خدای نخواسته‌کنک کاری آنها اصیلت خود را در خطر می‌بینند - گروه بسیاری از این گونه فرزندان دچار غسم و اندوهی جانگاه می‌شوند، در کلاس درس آمادگی فراگیری ندارند، توجه شان به معلم و برنامه اندک است، گاهی درگیجی و بهت سر می‌برند، خواب شان پریشان است اشتہای شان اندک است.

در سنین بعدی ممکن است کار به دخالت و موضعگیری علیه یکی از آنها بکشد، و کودکان از عصیان و طفیلان سردرآورند و یا مسائله فرار از خانه برای شان مطرح گردد. و حتی ترک درس و بحث و مدرسه پیش آید.

آقای س. د. تبریز

در امر پرخاشگری کودکان علت واحدی را نمی‌توان ذکر کرد و اقدام معینی که بصورت کلی قابل طرح باشد نمی‌توان تجویز نمود. علت شناسی مقدم بر هرگونه تصمیم گیری و اقدام برای ترک یک رفتار است.

پرخاشگری ممکن است بعلت بد آموزی از رفتار والدین در خانواده، کمبود محبت احساس کهتری و حقارت، احساس تبعیض و مورد اهانت قرار گرفتن، در معرض ظلم و

باشد. اشتباه برخی از معلمان در این است که شاگردان را با نمره کلاس مورد مقایسه و سنجش قرار می‌دهند نه با پیشرفت هفتگی نسبت به خودشان.

بنظر ما اگر شاگردی دیروز در دیگته نمره ۲/۵ و امروز ۳ گرفته باشد در خورشیدی و جایزه است بهمان میزان که شاگرد زنگی دیروز ۱۸ و امروز ۱۹ گرفته است. چه زشت است روشنی که در آن فقط پیشرفته ها مسورد تقدیر قرار گیرند و چه زشت تر که برخی از شاگردان فقط بخاطر نمره بدشان از کلاس اخراج گردند.

آقای م. د. شهران

آری، معلم هم اشتباه می‌کند و این امری عمومی است، زن و مرد و پیر و جوان ندارد. میزان فاصله‌ای که هر انسان با حضرات معصومین دارد اشتباه کار است. شاگردان هم در مواردی بسیار از اشتباه معلم سردرمی آورند اگر چه او اصرار به مخفی کردن آن داشته باشد.

بنظرما هیچ ابرادی ندارد که معلمی در صورت ارتکاب خطأ بصراحت در سرکلاس بگوید بجهه‌ها: من اشتباه کردم، فلاں مطلب را به غلط بیان کردم، صحیح آن چنین و چنان است.

این امر از ابهت معلم نمی‌کاهد، بلکه بسر عکس بذر عظمت و محبت او را در دل شاگرد می‌کارد. کودک در می‌یابد که با معلم عادل و با تقویتی روبروست و از آن پس بیشتر به حرفش گوش فرا می‌دهد.

آقای محمود - تهران

آقای شهرداد ...

بنظر ما درامر تشویق فرزندان به درس خواندن استیاهی رخ داده است . اینکه به کودکان خود بگوئیم درس بخوان تا در آینده پولدار شوی ، غذای تو بهتر شود ، لباس بهتر بپوشی ، بهتروت و مال بررسی و روشنی خطاست . درچنان صورت همان اشکال فرزندتان بر جاست که می کوید من درس خواندم ، دیلم ولیسانس گرفتم و به پول و مال نرسیدم .

به فرزندان خود باید کفت به مدرسه ببرو درس بخوان تا انسان شوی ، با ادب و با فرهنگ شوی ، به مدرسه برو تا شیوه انسانیت بیاموزی بتوانی راه ورسم پاکی و تقوا و تفرب به بارگاه الهی را بیاموزی ، بتوانی بندۀ خدا باشی بدانی چگونه باید به جلب رضای اونوفیق یافت .

برادر عزیر آقای برویز عزیزیان

با اهداء سلام : باید توجه داشته باشیم که دردی بخصوص در کودکان همیشه به علت نیاز نیست بلکه ممکن است عوامل سعدی ارقبیل استقام کیری ، خودنمایی ، احراز تملک ، عدم ساخت مالکیت ، ناسازکاری وغیره موجب آن باشد .

برای جلوگیری از این عمل کودکانی که اشیاء دیگری را بدون جهت بر میدارند بایستی اولاً آنرا را بمالکیت و حرمت نصرف در مال دیگران از لحاظ اعقادی و اجتماعی آشنا کرد .

ثانیاً روش‌های مختلف، کسب مال را از

تجاویز بودن ، میل به انتقام ، داشتن بیماری سادیسم و ... باشد . درمان آن به تناسب نوع علت ها عبارتند از : مهروزی ، داشتن رفتاری عادلانه با کودک ، پذیرش و احترام درمان پرشکی و داروئی و در موادی هم قصاص و یا مقابله به مثل باشد . و در همه حال مراقبیم که افراد را از برخورد با او پرهیز دهیم تا صدمه و خطری نیافریند .

خانم ص . ر . باختران

اینکه معلمان و ناظمان محترم مدارس باید با کودکان برخورداری انسانی و توان ادب و اخلاق داشته باشند حای بحت و سخنی نیست و سدانید اکثریت قریب به اتفاق معلمان و مریبان این چنین اند .

در عین حال ما هم متنگر می شویم که معلمان و مریبان باید الکوی ادب و اخلاق و اسوه عفت و تقوا باشند زیرا کودکان از او درس انسانیت و پاکی می آموزند . حفظ برخود و مدیریت برخود و زبان خویش را از او فرا می کیرند . اگر خدای نخواسته معلم بددهن و ناسرا کو باشد ، اگر معلم ظالم و اهل تعییض باشد از شاکردار و فارغ التحصیلان او چه توقعی می توان داشت ؟ و نیز زمزمه محبت معلم است که طفل کریز بای را به مدرسه و برس سفره علم و فرهنگ می - کشاند ، در غیر اینصورت شاگردان از اودور و متفرق می شوند . فَيُسْأَرُهُمْ بِرِّ اللَّهِ لِئَنَّهُمْ وَلَوْ كُنْتُ فَظًا عَلِيَّهِ الْقُلُوبُ ، لَانْفَصُوا مِنْ حُولِكَ .

لدا این دیدگاه دیگر اپور مورد قبول نیست که هرکس به چین مراکز مراجعه می‌نماید دیوانه و زنجیری است . بنابراین به شما توصیه می شود که برای رفع سکلتان بددون نکرانی و ترس به یک روانپرشک مراجعه نمائید .

۲ - مخارج درمان برای هر بیماری دقیقاً قابل پیش بینی نیست بخصوص در بیماریهای روانی و حل مشکلات عاطفی مثل ترس و سواس و غیره بیان هرینه و طول درمان بستگی به نوع بیماری و تمایل ، تلاش و امکانات بیمار دارد .

۳ - درمورد سر کیجاهی که در اثر حرکات مختصر عارضان می شود حتماً باید به پرشک متخصص اعصاب داخلی مراجعه نمائید .

۴ - درزبینه سطالعه و آشناشی با روش صحیح مطالعه به بکی از دبیرانی که در روانشناسی یادگیری تسلط دارد مراجعه نمائید .

طبق کارهای شرافتمندانه به آنان بیا موزیم . ثالثاً ، کودک را بایستی به قبح عمل دردی آشنا نمائیم .

رابعاً "همانطور که خودتان هم متذکر شده اید باید در رفع ناسارکاری او گام بردارید که به احتمال قوی پس از آن این عادت رشت را برک خواهد کرد .

برادر ح . ر . س

۱ - مراکز روان درمانی اعم از بیمارستانها و یا کلینیک ها مخصوص دیوانکان و افراد زنجیری نیست بلکه این مراکز جهت رفع نقصانی یا بیماریهای عصبی و با شخصیتی که در بیماری از مردم به علل مختلف از قبیل سوء تغذیه نارسائی های متابولیسمی (سوخت و ساز بدن) عدم ترشح بعضی از غدد و هزاران مسائله بیولوژیکی دیگر که منشاء بیماریهای روانی می کردد بوجود آمده است . علاوه بر آن شرایط ناساعد اجتماعی و تربیت غلط در بعضی از افراد مشکلات روانی و عاطفی مثل ترس و غیره بوجود می آورد که بایستی در مراکز درمانی و سیله متخصصین اعصاب ، روانپرشکان و روانکاران و مددکاران اجتماعی معالجه شود .

رفارخود را بادیگران چه کوچک باشد و چه بزرگ
از روی پسندیدگی و احترام قرار ده .